

Ajuntament de Burjassot

Anunci de l'Ajuntament de Burjassot sobre aprovació definitiva del reglament de normalització del Valencià per al municipi.

ANUNCI

En el Butlletí Oficial de la Província núm. 113, de data 14 de maig de 2010, es va publicar l'anunci sobre l'aprovació inicial del Reglament de Normalització del Valencià per al municipi de Burjassot, de conformitat amb l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament en data 27 d'abril de 2010.

Una vegada transcorregut el període d'informació pública sense que s'hi hagen presentat reclamacions, l'acord plenari fins ara provisional s'eleva a definitiu. El text del Reglament susdit és el que es transcriu tot seguit:

«REGLAMENT DE NORMALITZACIÓ DEL VALENCIÀ PER AL MUNICIPI DE BURJASSOT**I. PRELIMINARS**

D'acord amb l'article 137 de la Constitució espanyola de 1978 (CE), l'Administració local s'integra en l'organització territorial de l'Estat dissenyada pel text fonamental. Aquesta referència a l'Administració local engloba un conjunt d'ens públics territorials dotats de competències i potestats administratives sobre un territori determinat. La CE es refereix als municipis, les províncies i les illes i estableix un règim d'autonomia per a la gestió dels seus interessos.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local (LBRL) –modificada en part per la Llei 57/2003, de Mesures per a la Modernització del Govern Local–, es fonamenta constitucionalment en el títol competencial de l'article 149.1.18 de la CE, relatiu al règim jurídic de les administracions públiques.

De fet, la susdita Llei 7/1985, mitjançant l'article 4, confereix als municipis, com a administracions públiques de caràcter territorial, la potestat reglamentària.

Per tant, els municipis tenen la potestat de dictar disposicions de caràcter general que integraran l'ordenament jurídic.

Així, l'art. 4 de la LBRL estableix que:

«Dins de l'esfera de les seues competències correspon als municipis:

a) les potestats reglamentàries i d'autoorganització.»

Igualment, l'article 55 del text refós de règim local assenyala que:

«En l'esfera de la seua competència, les entitats locals podran aprovar ordenances i reglaments [...]».

Tant les ordenances com els reglaments requereixen l'aprovació del Ple de la corporació i s'adiuen a un procediment comú d'elaboració i d'aprovació, tal com disposen els articles 49 i 70.2 de la LBRL:

«Article 49

L'aprovació de les ordenances locals s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) Aprovació inicial pel Ple.

b) Informació pública i audiència a les persones interessades per un termini mínim de trenta dies per a la presentació de reclamacions i suggeriments.

c) Resolució de totes les reclamacions i suggeriments presentades dins dels terminis i aprovació definitiva pel Ple.

En el supòsit que no s'hi haja presentat cap reclamació o suggeriment, es considera definitivament aprovat l'acord fins aleshores provisional.»

«Article 70

2. Els acords que adopten les corporacions locals s'han de publicar o notificar en la forma prevista per la llei. Les ordenances, [...] es publiquen en el Butlletí Oficial de la Província i no entren en vigor fins que no se'n publique completament el text i haja transcorregut el termini previst en l'article 65.2.»

A banda de l'ordenament jurídic superior, les disposicions en matèria lingüística recollides en la legislació vigent de règim local cal cercar-les en el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat pel Reial Decret 2568/1986, de 18 d'abril (ROF) i en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú (LRJAP-PAC).

Pel que fa al ROF, en els articles 86 i 110 trobem referències a l'ús de les llengües cooficials en les sessions dels òrgans col·legiats de les corporacions locals i en la redacció de les actes d'aquestes sessions:

«Article 86

1. Les convocatòries de les sessions, els ordres del dia, les mocions, els vots particulars, les propostes d'acord i els dictàmens de les comissions informatives s'han de redactar, almenys, en llengua castellana.

S'han de redactar, així mateix, en la llengua cooficial de la comunitat autònoma a què pertany la corporació, quan així ho exigisca la legislació de la comunitat autònoma o ho acorde la corporació.

2. En els debats es poden usar, indistintament, la llengua castellana o la cooficial de la comunitat autònoma respectiva.»

«Article 110

1. A la redacció de les actes és aplicable el que disposa l'article 86.1 sobre l'ús de les llengües.

2. Si el secretari no coneix la llengua cooficial de la comunitat autònoma a què pertany l'entitat local, la redacció del text de l'acta en la llengua cooficial ha de ser realitzada per una persona idònia designada per la corporació, que ha de signar-ne la traducció.

L'acta ha de ser aprovada en la versió bilingüe i ha de ser certificada pel secretari, amb l'excepció, pel que fa a la versió traduïda, que així resulte de la traducció.

3. L'acta, una vegada aprovada pel Ple, s'ha de transcriure en el llibre d'actes amb l'autorització de les signatures de l'alcalde o president i del secretari.»

Quant a la Llei 30/1992, els articles 35 i 36 al·ludeixen precisament a la llengua de relació entre la ciutadania i les administracions públiques, així com a la llengua dels procediments administratius. Així:

«Article 35. Drets dels ciutadans

Els ciutadans, en les relacions amb les administracions públiques, tenen els drets següents:

d) A utilitzar les llengües oficials en el territori de la seua comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.»

«Article 36. Llengua dels procediments

1. La llengua dels procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat és el castellà. No obstant això, els interessats que es dirigisquen als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma també poden utilitzar la llengua que siga cooficial en aquesta comunitat.

En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua que haja triat l'interessat. Si concorren diversos interessats en el procediment, i hi ha discrepància quant a la llengua, el procediment s'ha de tramitar en castellà, per bé que els documents o testimonis que requiriscen els interessats s'han d'expedir en la llengua que trien.

2. En els procediments tramitats per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'ús de la llengua s'ha d'ajustar al que preveu la legislació autonòmica corresponent.

3. L'administració pública instructora ha de traduir al castellà els documents, els expedients o les parts d'aquests que hagen de tindre efecte fora del territori de la comunitat autònoma i els documents dirigits als interessats que així ho sol·liciten expressament. Si han de tindre efectes en el territori d'una comunitat autònoma on siga cooficial aquesta mateixa llengua diferent del castellà, no cal fer-ne la traducció.»

Tenint en compte tot això, podem afirmar que els reglaments de normalització lingüística són les normes o preceptes dictats pel Ple per al funcionament de la corporació en matèria lingüística, les finalitats bàsiques dels quals són:

– l'establiment del valencià com a llengua pròpia del municipi i, per tant, del seu ajuntament;

– la garantia dels drets dels ciutadans en matèria lingüística;

– la promoció de la llengua en tots els àmbits socials.

En primer lloc, i sobre la base de l'article 35 de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV), que fa la relació dels municipis de predomini lingüístic valencià, el reconeixement de la llengua com a pròpia d'un determinat municipi vol dir que ho és també del seu

ajuntament i que aquest, a través dels òrgans polítics i dels serveis administratius, ha d'implementar actuacions encaminades a constituir-lo en el seu mitjà d'expressió i de comunicació amb la ciutadania.

En segon lloc, la garantia dels drets lingüístics dels ciutadans es manifesta en el dret a fer servir el valencià com a llengua de comunicació amb l'Administració, en general, i per tant, amb el seu ajuntament, així com a ser atès per aquella en aquesta mateixa llengua, per tal com es tracta d'un dret que vincula els poders polítics.

En tercer lloc, com a administració pública, l'ajuntament té el deure de promoure la recuperació del valencià i de fomentar-ne l'ús en tots els àmbits de la vida ciutadana, deure que es deriva de l'aplicació de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i de la LUEV.

Finalment, com a poder públic, l'ajuntament «ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups en què s'integren siguen reals i efectius [...] i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social», tal com disposa l'article 9.2 de la CE. Per això el seu paper decisiu a l'hora d'estimular la presa de consciència col·lectiva en la potenciació ètica del valencià en tots els àmbits socials, com a model de compromís amb la recuperació i la normalització lingüístiques.

És per això que, d'ençà la darreria dels vuitanta i sobretot durant la dècada dels noranta, nombrosos ajuntaments valencians han aprovat reglaments que regulen els usos lingüístics al si d'aquestes institucions. Així ho han fet, entre altres, Alaquàs, Alboraya, Alcoi, l'Alcúdia, Aldaia, Algemesi, Alzira, Bellreguard, Benicarló, Benicàssim, Betxi, Bonrepòs i Mirambell, Borriana, Canals, Carcaixent, Carlet, Castelló de la Plana, Catarroja, Cocentaina, Dénia, Elx, Godella, la Font d'en Carròs, Moncofa, Montserrat, Muro, Mutxamel, Novelda, Ondara, Ontinyent, Paterna, Petrer, Picanya, Picassent, Planes, Sagunt, Santa Pola, Silla, Sueca, Tavernes de la Vallidigna, Toris, Torrent, València, Vila-real, Vinaròs, Xàtiva, Xirivella, Xixona i diverses mancomunitats de municipis.

De la mateixa manera, l'Ajuntament de Burjassot, després d'un procés de reflexió, en el qual han tingut cabuda tant el debat com l'anàlisi sociolingüística, manifesta la seua voluntat de dotar-se d'un Reglament de Normalització del Valencià.

II. MARC LEGAL: FONAMENTS JURÍDICS

La Constitució espanyola de 1978, l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià conformen l'ordenament jurídic superior en el qual s'emmarca legalment el procés social de normalització del valencià.

En el títol preliminar de la CE, l'article 3.2 disposa que «les altres llengües espanyoles seran també oficials a les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts» i el número 3 del mateix article afegeix que «la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció».

Més endavant, en l'article 148.1.a el text constitucional estableix que les comunitats autònomes podran assumir competències en matèries com «El foment de la cultura, la investigació i, si escau, de l'ensenyament de la llengua de la comunitat autònoma».

Finalment, dins el capítol dels drets i de les llibertats fonamentals, l'article 20.3 de la CE disposa que «La llei regularà el control parlamentari dels mitjans de comunicació social i polítics significatius, tot respectant el pluralisme de la societat i de les diverses llengües d'Espanya».

Amb l'aprovació el 1982 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (Llei orgànica 5/1982, d'1 de juliol), la matèria lingüística esdevé objecte de regulació legal. L'article 7é de l'Estatut estableix:

- «1. Els dos idiomes oficials de la Comunitat Autònoma són el valencià i el castellà. Tothom té dret a conèixer-los i a usar-los.
2. La Generalitat Valenciana garantirà l'ús normal i oficial d'ambdues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el coneixement.
3. Ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua.
4. Hom atorgarà protecció i respecte especials a la recuperació del valencià.
5. La llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'Administració i l'ensenyament.

6. Hom delimitarà per llei els territoris en els quals predomine l'ús d'una llengua o de l'altra, així com els que puguin ser exceptuats de l'ensenyament i de l'ús de la llengua pròpia de la Comunitat.»

Tot partint de la Constitució i de l'Estatut, les Corts Valencianes decidiren elaborar una norma bàsica que regulara els drets lingüístics dels valencians amb l'objecte d'«acomplir i desplegar allò que disposa l'article 7é de l'Estatut d'Autonomia quan regula l'ús normal i oficial del valencià a tots els àmbits de la convivència social, així com el seu ensenyament». Així doncs, el 23 de novembre de 1983 s'aprovà la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament del Valencià) amb la finalitat d'«assolir, mitjançant la promoció del valencià, l'equiparació efectiva amb el castellà i garantir l'ús normal i oficial d'ambdós idiomes en condicions d'igualtat i desterrar qualsevol forma de discriminació lingüística.»

La llei, a més, delimita clarament el paper de l'Administració Pública en el procés de normalització lingüística. Així, en l'apartat IV del preàmbul diu que «La Generalitat té un compromís irrenunciable en la defensa del patrimoni cultural de la Comunitat Autònoma i d'una manera especial en la recuperació del valencià, llengua històrica i pròpia del nostre poble, del qual constitueix la més peculiar senya d'identitat».

En la mateixa línia, l'article 2 estableix que «El valencià és la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana i, en conseqüència, tots els valencians tenen dret a conèixer-lo i a usar-lo oralment i per escrit, tant en les relacions privades com en les relacions amb les institucions públiques». En l'article 7 el compromís de la Generalitat Valenciana en aquest sentit és clar, per tal com disposa que «El valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de la seua Administració pública, de l'Administració local i de les corporacions i institucions públiques dependents d'aquelles». Per tant, a fi de garantir el dret dels ciutadans a ser atesos per l'Administració i rebre'n resposta en la llengua que sol·liciten, en els articles 30.2 i 30.3 s'exigeix als poders públics que «En les bases de les convocatòries per a l'accés a càrrecs, ocupacions i funcions públiques, la Generalitat Valenciana i les corporacions locals, en l'àmbit de les seues respectives competències, valoraran el coneixement del valencià per tal que puguin exercir-se les funcions públiques segons els principis d'ús del valencià previstos en aquesta Llei». I afegeix que «Els poders públics valencians, a l'efecte de l'apartat anterior, indicaran els llocs per als quals és preceptiu el coneixement del valencià».

Els articles 27 i 28 estableixen, respectivament, que la Generalitat ha de fomentar «l'ús del valencià en totes les activitats administratives dels òrgans dependents d'aquesta» i que «de la mateixa manera hauran de procedir els ens públics».

Més endavant, en l'article 33, la norma estableix que «Els poders públics valencians fomentaran, en l'àmbit de la seua competència i tal com disposa aquesta Llei, l'ús del valencià en les activitats professionals, mercantils, laborals, sindicals, polítiques, recreatives, artístiques i associatives». En aquesta línia es pot citar també l'article 30.1, segons el qual la Generalitat Valenciana «i les corporacions locals podran exceptuar i bonificar respecte d'obligacions fiscals els actes i manifestacions relacionats amb el foment, divulgació i extensió de la cultura valenciana, amb una consideració especial a les que comporten l'ús del valencià».

Finalment, en el títol V, article 35, la llei estableix, sobre la base de criteris històrics, els termes municipals de predomini lingüístic valencià, entre els quals s'inclou Burjassot.

A banda dels tres textos legals fonamentals citats, hi ha altres disposicions que regulen la normalització lingüística, com ara el Decret 145/1986, de la Generalitat Valenciana, que diu en l'article 1: «Es retolaran en valencià les indicacions de les autopistes, les carreteres, els camins, les dependències i els serveis d'interès públic que depenen de les entitats locals», a més de remarcar en l'article 2 que «L'execució d'aquest Decret correspon a l'Administració local». En els mateixos termes s'expressa la Conselleria d'Educació i Ciència en l'Ordre d'1 de desembre de 1993.

D'altra banda, l'exigència als empleats públics de coneixements de valencià està prevista en l'article 9 del text refós de la Llei de la Funció Pública Valenciana i també en la sentència 46/1991, de 28 de febrer, del Tribunal Constitucional.

Per últim, la Llei 7/2007, de 12 d'abril, d'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en l'article 56, sobre requisits generals per a participar en els processos selectius per a l'accés a l'ocupació pública, estableix en l'apartat segon que «Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguen dues llengües oficials».

D'acord amb les referències normatives, i tenint en compte l'ordenament jurídic superior en matèria lingüística, s'ha redactat el Reglament de Normalització del Valencià de Burjassot (RNV), l'àmbit d'aplicació del qual és el municipi de Burjassot i el seu ajuntament.

III. DISPOSICIONS GENERALS

L'Ajuntament de Burjassot, en concordança amb la seua vocació de servei a la ciutadania i amb el desig d'esdevindre model de comportament i compromís social, assumeix l'obligació contreta per les màximes institucions valencianes en el procés de normalització del valencià, amb la finalitat d'estendre'n tant l'ús com el coneixement, com a element substancial del nostre patrimoni cultural i factor de retrobament de la nostra identitat de poble.

Article 1. Àmbit d'ús

1. El valencià és la llengua pròpia del municipi de Burjassot i, per tant, del seu ajuntament i dels organismes que en depenen, de manera que les normes que conté aquest reglament són d'aplicació a tots ells.
2. Tots els ciutadans tenen dret de conèixer i d'usar el valencià, oralment i per escrit, a les dependències municipals i ningú no pot ser discriminat per raó de llengua.
3. L'Ajuntament de Burjassot anima la ciutadania a conèixer el valencià, estimar-lo i fer-lo servir en tots els àmbits socials.
4. Els actes expressats en valencià produeixen plens efectes jurídics i no poden ser objecte de cap tipus de dificultat, d'ajornament, de requeriment de traducció ni de cap altra exigència.

Article 2. Objectius del RNV

En el benentès que la finalitat més àmplia és estimular la presa de consciència col·lectiva sobre la potenciació ètica del valencià en tots els àmbits socials i nivells d'intervenció ciutadana, els objectius d'aquest reglament són:

- a) Reglamentar l'ús del valencià com a llengua pròpia i prioritària de l'Ajuntament de Burjassot i del seu municipi.
- b) Fer efectiu el dret de tots els ciutadans, recollit en la legislació d'ordre superior, de conèixer i d'usar el valencià.
- c) Impulsar la recuperació del valencià i fomentar-ne l'ús en tots els àmbits de la vida ciutadana.
- d) Normalitzar l'ús oficial del valencià en l'àmbit de l'Ajuntament i del municipi de Burjassot.
- e) Fer efectiu d'ús social del valencià com a llengua pròpia de l'Ajuntament i del municipi de Burjassot.

Article 3. Competències

1. És competència de l'Alcaldia-Presidència de l'Ajuntament de Burjassot vetllar per l'aplicació i el compliment d'aquest reglament.
2. Correspon a l'Alcaldia-Presidència l'atribució de convocar els diversos agents implicats directament en el procés de normalització per a donar a conèixer la planificació lingüística que pretén posar en marxa la corporació i recollir els suggeriments dels diversos col·lectius en matèria de normalització lingüística.

Article 4. Denominacions

1. La denominació oficial de la corporació municipal de Burjassot és Ajuntament de Burjassot, forma que ha d'acompanyar l'escut del poble en la imatge corporativa, així com encapçalar tots els documents municipals.
2. La forma Ayuntamiento de Burjassot només s'ha d'utilitzar en els escrits en castellà en què es faça referència a la corporació burjassotera.
3. La denominació oficial de les regidories, els serveis, els negociats, els organismes autònoms, les empreses públiques i els edificis que componen l'Ajuntament de Burjassot ha de ser preferentment en valencià.

IV. USOS ADMINISTRATIUS

Article 5. Acords

Els acords presos per l'Ajuntament de Burjassot que es publiquen o que tinguen publicitat s'han de redactar en valencià, fins a assolir progressivament la igualtat efectiva entre les dues llengües oficials.

Article 6. Documents públics

1. Els documents públics redactats en valencià tenen plena eficàcia jurídica.
2. La redacció dels documents públics ha de ser preferentment en valencià, com a llengua pròpia del municipi i de l'Ajuntament. No obstant això, els ciutadans es poden adreçar a les instàncies municipals en qualsevol de les dues llengües oficials, tant de paraula com per escrit, i tenen el dret de rebre'n resposta en la llengua oficial en què vulguen ser atesos.
3. Els models oficials han de ser bilingües, valencià-castellà, amb una disposició preferent per a la part en valencià.
4. Les actes del Ple, així com les convocatòries de les sessions, amb l'ordre del dia, s'han de redactar tant en valencià com en castellà, amb la disposició preferent en el llibre d'actes de la versió en valencià.
5. Els bans, els avisos i les notificacions s'han de redactar en valencià i en castellà, amb una disposició preferent en el document per a la versió en valencià.

Article 7. Promoció interna i projecció exterior

1. Totes les actuacions internes de l'Ajuntament així com les adreçades al seu personal s'han de realitzar preferentment en valencià, a fi d'assolir progressivament la igualtat efectiva amb el castellà.
2. L'Ajuntament de Burjassot ha de promoure i fer servir el valencià en totes les dependències municipals, tant les centrals com les descentralitzades: serveis culturals, educatius, esportius i assistencials; festes locals, empreses arrendatàries de serveis, etc.
3. En els mitjans de comunicació propis, l'Ajuntament de Burjassot ha d'utilitzar preferentment el valencià: butlletí d'informació municipal, ràdio, web, etc. En els mitjans de comunicació electrònics municipals el valencià ha d'aparèixer en lloc predominant, com a opció per defecte.
4. Els béns de propietat municipal (immobles, vehicles, maquinària, etc.) s'han d'identificar i retolar únicament en valencià, en concordança amb l'article 12.1.b) d'aquest reglament.
5. La promoció i difusió de les activitats municipals per mitjà d'anuncis en diaris, revistes, falques radiofòniques, fullets, catàlegs, cartells, etc., ha de ser preferentment en valencià. En qualsevol cas, en les publicacions bilingües s'ha de garantir la disposició preferent per a la versió en valencià.
6. En les activitats recreatives organitzades per l'Ajuntament de Burjassot, sobretot les relacionades amb fires, actuacions musicals, representacions teatrals, concursos d'índole diversa, etc., la presència del valencià s'ha de correspondre amb l'esperit d'aquest reglament.
7. La producció editorial de l'Ajuntament de Burjassot és, com a norma general, en valencià. No obstant això, si l'autor ho demana expressament i el criteri editorial així ho aconsella, les obres, els articles o les col·laboracions de qualsevol altre tipus es podran editar en castellà.

V. EMPLEATS PÚBLICS I CÀRRECS MUNICIPALS

Article 8. Competència lingüística i formació del personal

1. Amb la finalitat de garantir el compliment de la legislació en matèria lingüística, d'aquest reglament i del principi d'eficiència en l'actuació administrativa, el personal de l'Ajuntament de Burjassot ha de posseir un nivell de coneixements de valencià adequat a les funcions que ha d'exercir-hi.
2. En especial, els serveis municipals que tinguen relació directa amb el públic han d'estar atesos per funcionaris amb un coneixement del valencià suficient per a atendre amb normalitat les funcions encomanades.
3. A fi de millorar la competència oral i escrita del personal municipal, tant dels empleats com dels càrrecs públics, l'Ajuntament de Burjassot ha de promoure-hi la realització de cursos de valencià, sempre en l'horari laboral. Així mateix, ha de garantir l'assistència dels empleats a cursos relacionats amb el perfeccionament de la competència lingüística, en condicions que no representen cap despesa per als assistents.

4. Igualment, l'Ajuntament de Burjassot, mitjançant l'Oficina de Promoció i Ús del Valencià, ha de posar a l'abast del seu personal recursos de formació i d'assessorament en matèria de llengua perquè pugua millorar la seua competència lingüística en un termini curt de temps. Així mateix, l'OPV, amb la col·laboració del Departament de Personal, ha d'elaborar l'oferta municipal de formació lingüística a partir de la perfilació lingüística dels llocs de treball i adaptada als programes de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

5. Per últim, l'Ajuntament de Burjassot, a fi d'actuar com a veritable motor del procés de normalització lingüística i en el seu paper de generador de models de comportament, animarà els càrrecs municipals a fer servir el valencià en les seues actuacions com a representants públics.

Article 9. Requisit lingüístic i bases de les convocatòries

1. De conformitat amb l'article 8 d'aquest reglament, l'Ajuntament de Burjassot ha d'elaborar el perfil lingüístic dels llocs de treball de l'organització, amb un nivell de coneixements concordant amb el lloc de treball a exercir.

2. Així mateix, en les bases de les convocatòries per a la provisió de llocs de treballs municipals, l'Ajuntament de Burjassot ha de valorar, mitjançant la realització d'un exercici específic, el coneixement de valencià dels aspirants a fi de garantir l'execució de les funcions públiques d'acord amb els principis d'ús del valencià que preveu aquest reglament.

3. D'acord amb el paràgraf anterior, en les proves d'accés a llocs de treball municipal, el tribunal pot sol·licitar l'assessorament del personal tècnic de l'Oficina de Promoció del Valencià en les tasques d'elaboració i de correcció de l'exercici corresponent a la valoració dels coneixements de valencià, així com en la redacció de l'informe corresponent sobre els criteris de correcció i valoració.

VI. TOPONÍMIA I SENYALITZACIÓ

Article 10. Toponímia

Els topònims del municipi de Burjassot i del seu terme s'han d'escriure únicament en valencià.

Article 11. Vies públiques

1. En la denominació de les vies públiques, tant les urbanes com les altres vies de comunicació de competència municipal, s'ha d'escriure en valencià el genèric que les designa, i en valencià o en castellà el denominador específic, en coherència amb el nom originari que designa la via.

2. En els indicadors d'informació pública, l'Ajuntament de Burjassot ha de valorar la conveniència d'utilitzar altres llengües al costat del valencià.

Article 12. Retolació

1. La retolació i la senyalització competència de l'Ajuntament de Burjassot ha de ser en valencià i afecta:

a) Els indicadors dels despatxos i de les dependències dels serveis municipals, dels organismes dependents d'aquests, de les empreses públiques i de les concessionàries.

b) La senyalística interior i exterior dels edificis i dels vehicles municipals.

2. Els organismes públics pertanyents a altres administracions públiques amb delegació o dependències al municipi de Burjassot que hagen de col·locar rètols o indicadors ho han de fer en valencià, de conformitat amb les normes d'aquest reglament, que posarà al seu abast l'Ajuntament de Burjassot.

3. En la retolació de comerços, empreses, negocis, gabinets professionals, clíniques d'indole diversa, centres comercials, etc., de caràcter privat que facen referència al topònim del municipi, l'Ajuntament de Burjassot ha d'instar els propietaris o representants legals a fer servir la denominació oficial en valencià: Burjassot.

4. Així mateix, en la denominació d'edificis, construccions, instal·lacions, etc., de titularitat privada l'Ajuntament de Burjassot ha d'animar els propietaris o representants legals a fer servir-hi topònims o antroponims valencians relacionats amb la història del municipi.

VII. RELACIONS AMB ALTRES ADMINISTRACIONS

Article 13. Documentació en valencià

L'Ajuntament de Burjassot sol·licitarà a totes les administracions públiques radicades a la Comunitat Valenciana que li adrecen la documentació preferentment en valencià.

Article 14. Relacions amb institucions autonòmiques

L'Ajuntament de Burjassot ha d'afavorir i mantindre relacions amb les màximes institucions autonòmiques responsables de la matèria lingüística, amb les quals pot establir convenis de col·laboració per a coordinar les actuacions encaminades a la normalització del valencià.

Article 15. Relacions amb altres municipis

L'Ajuntament de Burjassot ha de propiciar i establir relacions amb tots els municipis valencians que, com Burjassot, han encetat o ja tenen en marxa un procés semblant de normalització lingüística, amb l'objectiu d'intercanviar experiències i de dur a terme actuacions conjuntament.

Article 16. Relacions amb les universitats valencianes

L'Ajuntament de Burjassot ha de promoure les relacions amb els serveis lingüístics de les universitats valencianes, capdavanteres en el procés de normalització lingüística, per mor d'enriquir-se mútuament i de realitzar conjuntament accions en matèria de normalització lingüística.

Article 16. Relacions amb els territoris de llengua comuna

L'Ajuntament de Burjassot fomentarà les relacions amb les institucions dels diversos territoris de llengua comuna i s'incorporarà gradualment a les entitats que en vetllen pel prestigi als més alts nivells i treballen per la seua difusió internacional.

VIII. PROMOCIÓ SOCIAL

Article 17. Foment de l'ús del valencià

1. L'Ajuntament de Burjassot fomentarà l'ús social del valencià en totes les activitats ciutadanes, especialment professionals, mercantils, culturals, associatives, esportives, recreatives, etc., per mitjà de l'actuació directa municipal o mitjançant subvencions.

2. D'acord amb el paràgraf anterior, l'Ajuntament de Burjassot podrà atorgar subvencions per les activitats de tot tipus que facen servir el valencià i que en promociónen l'ús.

3. Així mateix, l'Ajuntament de Burjassot podrà bonificar les taxes i els tributs municipals que tinguen relació amb la normalització lingüística i el foment del valencià, d'acord amb les previsions legals.

4. L'Ajuntament de Burjassot farà constar en les ordenances municipals fiscals les exempcions i les reduccions que escaiga.

5. L'Ajuntament de Burjassot, mitjançant l'Oficina de Promoció del Valencià, mantindrà contactes amb les entitats locals sensibilitzades en la normalització lingüística, a fi de recollir-ne els suggeriments i poder treballar conjuntament en el foment de l'ús social del valencià.

Article 18. Promoció de l'ensenyament en valencià

1. L'Ajuntament de Burjassot promocionarà l'ensenyament en valencià als centres d'ensenyament, públics i privats, ubicats al terme municipal per mitjà del òrgans en què tinga participació, com ara els consells escolars.

2. L'Ajuntament de Burjassot col·laborarà en l'organització de cursos de valencià dirigits a adults en coordinació amb la Generalitat Valenciana o altres institucions a fi de garantir el dret de tots els ciutadans a conèixer el valencià.

IX. COMPLIMENT I DESPLEGAMENT

Article 19. Responsabilitat política

1. La normalització del valencià en l'Ajuntament de Burjassot i el seu municipi és responsabilitat de tota l'organització política, al capdavant de la qual hi ha l'Alcaldia-Presidència.

2. L'Ajuntament de Burjassot elaborarà i aplicarà un Pla Municipal d'Actuació Lingüística per a Burjassot, amb el màxim consens i la major participació possibles, sota la coordinació tècnica de l'Oficina de Promoció del Valencià, mitjançant el qual s'implementarà el que disposa aquest reglament.

Article 20. Oficina de Promoció del Valencià

1. L'Oficina de Promoció del Valencià (OPV) és la unitat administrativa encarregada de la coordinació tècnica de la planificació lingüística en l'àmbit municipal.

2. La funció bàsica de l'OPV és el compliment i el desplegament d'aquest reglament en l'àmbit municipal.

3. Són responsabilitats de l'OPV:

- a) L'organització d'activitats de dinamització de l'ús del valencià.
- b) La programació de cursos i altres actuacions de formació lingüística.
- c) L'assessorament lingüístic.
- d) La coordinació amb altres serveis lingüístics municipals i la participació en les xarxes tècniques creades per aquests.
- e) La coordinació amb les màximes institucions autonòmiques en matèria lingüística.
- f) La coordinació amb els serveis lingüístics de les universitats valencianes.
- g) La coordinació amb serveis de característiques i funcions anàlogues dels territoris de llengua comuna.

4. L'Oficina de Promoció del Valencià organitzarà les seues activitats d'acord amb un pla operatiu anual i les avaluarà en una memòria també de caràcter anual. De tots dos documents, en tindrà coneixement el Ple de l'Ajuntament.

Article 21. Recursos humans i materials

1. Les funcions assignades a l'Oficina de Promoció del Valencià han de comptar amb el suport polític i administratiu que el permeten planificar i executar les actuacions encaminades a la normalització lingüística.
2. Per a dur a terme amb eficàcia les funcions assignades, l'OPV haurà de comptar amb els recursos econòmics suficients, recollits en el Pressupost General de la corporació per a cada exercici.
3. Els recursos econòmics destinats a l'OPV han de preveure tant la dotació de mitjans materials i tecnològics com la provisió de recursos humans.
4. L'Oficina de Promoció del Valencià ha de comptar amb el personal tècnic i suport adequat per a dur a terme les funcions assignades en aquest reglament així com les tasques que li encarregue la corporació.

Article 22. Comissió de Normalització Lingüística

1. La Comissió de Normalització Lingüística és una comissió de treball que té per finalitat assessorar i assistir l'Alcaldia-Presidència en les qüestions relacionades amb la normalització lingüística en l'àmbit municipal de Burjassot.
2. La presidència de la Comissió de Normalització Lingüística correspon a l'Alcaldia-Presidència. La composició, la forma d'elecció dels membres –amb el nomenament i el cessament– i el funcionament de la comissió seran regulats mitjançant decret de l'Alcaldia.
3. Són funcions de la Comissió de Normalització Lingüística:
 - a) Vetllar pel compliment d'aquest reglament.
 - b) Aprovar els plans d'actuació, els plans operatius i les memòries elaborats en l'Oficina de Promoció del Valencià.
 - c) Avaluar el grau de compliment dels objectius marcats en els plans d'actuació elaborats per l'Oficina de Promoció del Valencià.
 - d) Impulsar les actuacions planificades per l'Oficina de Promoció del Valencià en els diversos departaments municipals.
 - e) Tractar qualsevol tema relatiu a la normalització lingüística en l'àmbit municipal.

Disposició final

Aquest reglament entrarà en vigor 20 dies després de l'aprovació definitiva en el Butlletí Oficial de la Província, o comptadors des de la publicació en aquest diari, si així ho acorda expressament el Ple de l'Ajuntament. Tot això sense perjudici del que disposen els articles 56 i 65 de la Llei Bàsica de Règim Local respecte de la comunicació dels actes i dels acords de les corporacions locals a l'Administració estatal i autonòmica.»

Burjassot, a 6 de juliol del 2010.—L'alcalde-president, José Luis Andrés Chavarrías.